

Biển Đông – Lời tiên tri của Nguyễn Bình Khiêm đã linh ứng?

Ly Thai Binh

Biển Đông – Lời tiên tri của Nguyễn Bình Khiêm đã linh ứng ?

知大海 (tri đại hải)

是神州 (thị thần châu)

Khi thế giới biết Biển Đông là đường huyết mạch , họ sẽ hợp lại cùng đánh kẻ độc chiếm . Hoặc kẻ độc chiếm co vòi tham vọng , Biển Đông sẽ được khai thông , các đảo sẽ trở lại thành đơn vị hành chính thần tiên của nước ta.

Ngồi một lúc Nguyễn Văn Chánh hỏi tôi :

– Anh dịch thơ chữ nho của Nguyễn Bình Khiêm, có biết Thái Ất Thần Kinh không ?

– Tôi chưa thấy nó bao giờ , nhưng thú thật nghe cái đã phát hoảng !

– Tại sao ? Có thể cho tôi biết được không ?

– Tất nhiên là được !

Sau đó tôi giải thích :

– Thái Ất Thần Kinh (太乙神經)

thái là một cái chi đũa to lớn chẳng hạn như vũ trụ ,

ất là có nhiều nghĩa : cái ruột cá, từ thứ hai : giáp, ất bình đĩnh... nhưng ở đây ất là cái ruột, cái bụng bên trong cái vỏ chi đó...

thần là cái tinh hoa của con người được chuyển hóa từ hào quang...

kinh là một quyển sách do thánh hiền làm ra.

Gút lại Thái Ất Thần Kinh là quyển sách của thánh hiền nói vũ trụ tương đối sau vụ nổ Big Beng , vũ trụ tương đối là vũ trụ sẽ tự hủy diệt vào một thời điểm nào đó, khi đó nó hết xí quách mà theo khoa học thì vào khoảng 15 tỷ năm. Nó không mãi tồn tại như vũ trụ tuyệt đối là vũ trụ bao la vô cùng vô tận không rìa mép bao trùm vũ trụ tương đối.

Nguyễn Văn Chánh hỏi :

– Thái Ất Thần Kinh do ai làm ra , vì sao Nguyễn Bình Khiêm có được trong tay ?

– Tôi đã tìm kiếm nhưng không thể biết bởi không thấy sách nào nói về nó , tôi tự đặt nghi vấn : phải chăng một vị sư tổ người Việt viết ra, hay là do chính Nguyễn Bình Khiêm tự viết ra không chừng !

- Thái Ất Thần Kinh chuyên viết về số học, dự đoán tiên tri ?

- Tôi cũng chỉ thấy viết vậy về Nguyễn Bình Khiêm , ngoài ra không biết thêm chi nữa !
 - Người ta có nói : Trình Quốc Công Sám Ký của Nguyễn Bình Khiêm , vậy nó ra sao ?
 - Tôi chưa thấy mặt nó gao giờ !
 - Anh có dịch thơ Nguyễn Bình Khiêm ?
 - 15 bài thôi !
 - Có bài nào thuộc về tiên tri không ?
- Tôi ngồi một lúc lâu để ôn lại rồi tôi đọc hai câu trong bài Ngụ Ý – Kỳ Nhất của Nguyễn Bình Khiêm :

***Hồng nhật đông thăng tri đại hải
Bạch vân tây vọng thị thần châu***

((紅日東升知大海
白雲西望是神州))

Rồi tôi giải nghĩa :

– Khi ngọn cờ có hình mặt trời (hồng nhật) giương (thăng) lên phía bên kia Biển Đông vĩ đại. Khi ấy Biển Đông tỏa hơi nước trắng như tuyết (bạch vân) những gì ta trong ngóng từ phương trời tây (tây vọng) sẽ đến , kết hợp với ta , khi ấy những cồn đảo giữa đại dương sẽ trở thành khu vực hành chánh , gắn liền với tổ quốc ta. Chữ châu (州) vừa có nghĩa cồn đảo , vừa có nghĩa một khu vực hành chánh. Hai câu thơ này khi dịch lần trước tôi chỉ thấy cái dáng dấp tiên tri , giờ đây có lẽ nó hiện rõ hơn...

Nguyễn Văn Chánh hỏi :

– Có phải theo ý anh là hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa sẽ hoàn toàn thuộc về nước ta , khi các nước phương tây hoặc tây bán cầu : Mỹ, Ấn, Pháp , Anh...liên kết với ta với các nước đông bán cầu : Nhật , Úc...và các nước thuộc Đông Nam Á (khôi Asein) sẽ khai thông bế tắc tại Biển Đông ...khi ấy Biển Đông sẽ chẳng còn ai cái cối cái chày là của họ nữa, phải không ?

– Không phải theo ý của tôi ...mà là của cụ Nguyễn Bình Khiêm chứ !

- Có phải anh muốn nói lời tiên tri trong hai câu thơ của cụ Nguyễn Bình Khiêm đã linh ứng vào thực tế Biển Đông ?

– Tôi đang nghĩ như vậy, còn thực tế ra sao ta hãy chờ đợi . Tuy nhiên giải quyết tranh chấp Biển Đông có hai cách :

một là giải pháp chánh trị, để cùng nhau yên ổn làm ăn.

Hai là đánh nhau với một bên là liên hiệp các nước có quyền lợi ở Biển Đông và một bên là một nước ỷ to lại dựa vào vũ khí coppie nhưng ngờ là

quá tối tân , xuất phát từ lòng tham vô độ, khiến không nhìn ra đâu là lẽ phải lẽ trái. Cuộc chiến tranh xảy ra trong một hoàn cảnh như thế , buộc các nước phải liên hiệp lại , xẻ tám, xẻ mười cái nước to kia, nếu không nó sẽ ngày càng to đẽ rồi trở thành một siêu cường khó ai quật ngã. và cứ thế nó nuốt hết nước này đến nước khác như con vật háo đói. Thật là khủng khiếp phải không ? Bởi vậy người ta buộc phải xẻ nhỏ nó ra, khi ấy may ra nó mới biết phục thiện, biết tôn trọng nhân loại như mọi quốc gia khác. Vâng, sau cuộc chiến người ta sẽ tổ chức lại Hội Đồng bảo An Liên Hiệp Quốc, dĩ nhiên sẽ loại bỏ cái nước tham lam chuyên gây hấn kia ra khỏi các nước thành viên có quyền phủ quyết, khi ấy tòa án Liên Hiệp Quốc sẽ trị tội những tên tội phạm chiến tranh, đồng thời ra quyết định trả lại đất đai, hải đảo của nước nào trả cho nước ấy, không còn ai tranh chấp loạn xạ, tùm lum, những cái không phải của mình cứ tìm cách chiếm đoạt bằng sức mạnh quân sự. Hòa bình sẽ được lập lại với một bộ mặt Liên Hiệp Quốc mở rộng với nhiều nước có quyền phủ quyết, khôn ngoan và nhân hậu hơn trước.

Nguyễn Văn Chánh hỏi:

– Nguyễn Bình Khiêm có nói về niềm tin chính trị sẽ hóa giải cuộc xung đột ở Biển Đông không ?

– Chẳng thấy có dấu hiệu nào nói như thế. Và chẳng theo tôi: Chính trị không quyết định chiến tranh, chỉ khi nào chiến tranh tự dẫn xác đến bàn hội nghị, chính trị mới bàn luận chọn lựa giải pháp chấm dứt chiến tranh thực hiện hòa bình mà thôi.

– Không còn cách hóa giải nào khác ngoài chiến tranh hay sao ?

– Khi một con người đã tự biến thành con thú do tham vọng mù quáng, do bản năng thất giáo, chỉ còn chờ đợi nó sống chuồng, người ta sẽ vây chặt để tru diệt nó mà thôi.

– Mọi sự giáo dục, khuyên bảo điều vô ích ?

– Đúng thế !

Kể đó, tôi đọc hai câu 7 và 8 trong bài Ngụ Ý – Ký Nhất của Nguyễn Bình Khiêm cho Nguyễn Văn Chánh nghe theo yêu cầu của anh:

Khê sơn diệc túc cung ngô lạc Nhẫn phụ tiền minh vạn lý âu

(溪山亦足供吾樂
忍負前盟萬里鷗)

Núi khe nhìn đủ sướng diên Thề xưa nở phụ, dặm muôn âu vòn ?

Tôi giải thích hai câu thơ:

- Anh thấy không khi diệt được con thú sống chuồng ròi, các nước nhỏ ở vùng núi cao (sơn khê) và các bộ lạc còn ở rừng sâu cùng vui sướng như điên như ta (ngô lạc). Tất nhiên khi ấy các nước liên hiệp vì việc nghĩa cũng là vì quyền lợi của chính mình mà hứa thệ trước (tiền minh) coi như đã khai thông bế tắc ở Biển Đông cho đoàn tàu các nước tự do xuôi ngược không còn bị ai đe dọa bắn phá giết hại trên con đường hàng hải muôn dặm cánh chim âu (vạn lý âu) của thế giới.

- Trong cuộc diệt con thú khổng lồ tàn độc sống chuồng giết nhân loại sao chẳng thấy đề cập vai trò cường quốc của Nga ?

- Dĩ nhiên Nga không đứng ngoài cuộc lập công vĩ đại này. là một cường quốc thông minh nhân hậu ai cũng biết Nga sẽ lập công lớn chứ không đại gì đứng ngoài cuộc.. Thế nhưng có lẽ Nga sẽ đứng ở chỗ khuất nào đó mà ra đón chí tử quyết định như một viên đạn ân huệ vậy. Hoặc là Nga sẽ lộ mặt trước giờ khai cuộc khi trận đánh không còn úp mở dùm dằng. Đó là một chiến thuật khôn ngoan. Ta nên nhớ trong trận này ai ra đòn nguyên tử trước là tự hủy diệt, tự tàn sát dân tộc mình. Bởi vì vũ khí đánh chặn ngày nay rất tinh nhuệ và đạt kết quả trăm phần trăm. Nó sẽ đánh chặn tất cả và thừa cơ trả đũa vài đòn là tiêu diệt cái đất nước nông cuồng ngu muội kia. Ta cũng nên nhớ hai nhóm chữ trong câu sấm “ tri đại hải” và “thị thần châu” có nghĩa khi nhân loại nhận ra Biển Đông là một chỗ thật sự xung yếu trên con đường huyết mạch hàng hải của thế giới, thì họ sẽ không để cho bất cứ ai làm bá chủ thu toàn bộ lợi ích, bắt ép người ở đó. Và họ sẽ tự động can thiệp để khai thông và như thế có nghĩa là các chùm đảo nổi chìm nơi đó sẽ trả về cho chủ của nó tức là nước ta thành lập cũng như củng cố trở thành một đơn vị hành chánh thần tiên đẹp đẽ của chúng ta mà cũng chính là của nhân loại.

Khi nhắc đến Trạng Trình – Nguyễn Bình Khiêm (1491-1585) tôi lại nhớ đến câu khuyên bảo của ông với chúa Nguyễn Hoàng khi đến vấn kế:

“ **Hoành Sơn nhất đái, vạn đại chung thân** ” (hãy dựa vào dãy núi Trường Sơn hùng vĩ – đối diện Biển Đông to lớn mà dựng nghiệp sẽ bền vững muôn đời và tấm thân cũng được vẹn toàn). Tôi cũng chợt nhớ đến Nostramus (Michael Notre Dame) ở vào thế kỷ (1503 -1566) là một nhà tiên tri người Pháp có viết tập Sám tiên đoán tương lai lừng danh trời Âu. Tôi thật sự không hiểu tại sao trong thế kỷ 15 lại có hai nhà tiên tri, một Việt, một Pháp lừng danh như thế. Rồi từ ấy đến nay trên toàn thế giới hình như chưa thấy xuất hiện một con người thứ ba có tài thánh như thế.

Tôi cũng hoàn toàn không thể hiểu tại sao cách nay gần sáu trăm năm, Nguyễn Bình Khiêm viết bốn câu thơ trong bài Ngụ Ý – Kỳ Nhất, chỉ vồn vẹn 28 chữ mà lại ứng với tình hình Biển Đông một các tỉ mỉ, sát với những gì đang diễn ra trên khắp Biển Đông và sự việc nhiều nước liên quan với Biển Đông mà khi đối chiếu với bản đồ thế giới, có lẽ ai rồi cũng ngạc nhiên về sự chính xác từng li từng tí của tình hình đang diễn ra, bất ngờ hơn nữa là

lời sấm vạch ra rất rõ ràng từng vùng đất, vùng biển đảo của tổ quốc ta và thế giới.

Sau rớt về thơ có nhiều cách dịch khác nhau, chẳng hạn dịch thoát ý :

***Khi cờ mặt nhật giương lên
Đông tây kéo đến, dặt nền Biển Đông
Cùng ta bao nước vui chung
Thề xưa chim biển, vẫy vùng dặm muôn***

*

Chúng tôi uống cạn tách cà phê, ngồi nhăm nhi nước trà. Mỗi người đang theo dõi hướng suy nghĩ riêng của mình, bỗng Nguyễn Văn Chánh gục gặt đầu rồi nói:

– Lửa là gì ? Từ đâu có lửa ? Khi lửa tắt sẽ trôn vào đâu ?

-Ta là ai ? Ta từ đâu đến ? Ta sẽ về đâu ?

– Có phải anh muốn nói đến triết lý về nguồn gốc con người và người am hiểu rít ráo vật lý là một. Nếu ai hiểu được một cách rít ráo về vật lý, tức là hiểu ngay triết lý về con người phải không ? Tuy nhiên người am hiểu triết lý về con người luôn là một bậc Thánh nên vẫn là bậc thầy của các nhà vật lý dù lồi lạc đến đâu.

- Đúng thế !

Đoạn bài này trích trong một quyển sách chưa xuất bản của Bô Lão: Giác Minh Tuệ Nhân, viết theo cách nói quê mùa, không phải của một chính trị gia.

(Bốn câu thơ trên trích trong bài Ngụ Ý – Kỳ Nhất của Nguyễn Bình Khiêm in ở trang 795, sách Hoàng Việt Thi Tuyển – NXB Văn Học năm 2007)

Ly Thai Binh

Chuyển đến: **Lê-Thụy-Chi**

Ngày 25/4/4893 – Giáp Ngọ (23/5/2014)

www.vietnamvanhien.net